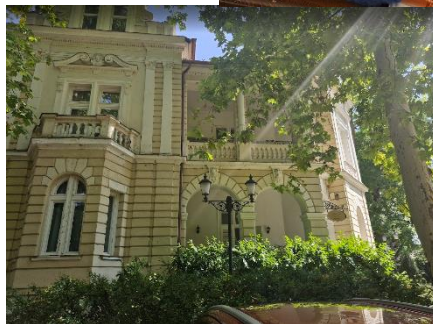

Családtábor Siófokon a Remény évében

*„Ahol ketten vagy hárman az Én nevemben találkoznak, ahol élnek
szeretetten
Én ott vagyok köztük!”*

Az idei évben, augusztus 11–15. között, közel félszáz testvérünk – a legkisebbek vidám lépteitől a több mint 90 évet megélt „régebb óta fiatalok” bölcs mosolyáig – vehetett részt a 4. családtáborban Siófokon, a Jókai Villában. Egyházközségünk, mint egyetlen nagy család, gyerekek, fiatalok, családoso, egyedülállók és idősebb testvérek együtt tapasztaltuk meg, hogy Krisztusban valóban összetartozunk. Az Ő lelke köt össze, táplál minket, és ebből merítünk erőt a mindennapokban. Már az első pillanattól átjárt minket az öröm, a hála és a remény, amely az idei szentév különleges üzenete.

Hálánkat fejezzük ki a tábor főszervezőjének, Ecseriné Simon Szilviának, aki szívvel-lélekkel vezette a szervezést, és külön köszönjük Szecsődi Péter atyának, hogy végig lelki vezetőként kísért minket. Máriás lelkületre tanított, és segített, hogy nap mint nap megéljük az egységet, figyeljünk egymásra, és Jézussal találkozzunk.

A tábor minden reggelét és estjét közös imával kezdtük és zártuk. A nagyobbak a kisebbekre is figyeltek, mindenki hozzátette a magáét, és így lett ez a pár nap valóban kegyelmekben gazdag, hitben erősítő időszak.

Hétfőn az érkezés, a szállás elfoglalása és a környék felfedezése után ismerkedő esttel hangolódunk. Testben és lélekben is megérkeztünk, s elkezdjük felfedezni a másikban a benne élő Jézust, keresni az egységet a testvérrel, hidakat építeni, megerősíteni és élővé tenni a kapcsolatainkat.

Kedden délelőtt vidám sportnapot tartottunk földön, vízben és vízben egyaránt, ahol együtt örültünk egymás sikerének.

A siófoki templomban szentmisén vettünk részt – meghitt pillanat volt együtt ünnepelni az Úrral. Délután szabad program, este játékos activity-parti

erősítette a közösséget.

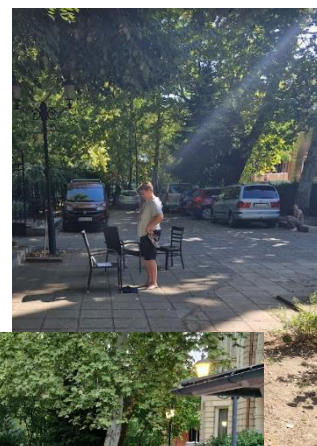
Szerdán Tihanyba kirándultunk: komppal keltünk át, kisvonattal jutottunk fel az apátság közelébe, ahol gondviselészerű találkozásokban volt részünk. Andris, egy kedves ismerős, fogadott minket, s volt, aki nagyszüleivel találkozott az apátság előtt. A bencés rend történetét és szolgálatát kiváló idegenvezetés során ismertük meg, majd délután a kápolnában szentmisét tarthattunk – felejthetetlen kegyelmi

ajándék.

Csütörtökön imaösvényen jártunk, amely segített sebeink gyógyításában és szívünk kapuinak megnyitásában egymás és Isten felé – ahogy Ferenc pápa is tette a szentévben. Kézműveskedés közben elkészítettük saját „szentkapunkat” a ceglédi római katolikus egyházközség számára. Az esti színpadi előadás – mondákkal, történetekkel, sok nevetéssel – méltó lezárása volt a napnak.

Pénteken élményekkel, barátságokkal és hitben megerősödve vettünk búcsút. Bár szívünk egy kicsit fájt a hazatérés miatt, tudtuk, hogy ami közöttünk született, az

megmarad, és tovább erősít minket, és továbbadhatjuk az egyházközségünk tagjainak.

Hálásan köszönjük mindenkinek, aki imáival, szolgálatával vagy támogatásával segítette a tábor. Köszönjük a Váci Egyházmegye támogatását. Köszönjük Magyarország Kormányának és a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-nek, hogy anyagi támogatásukkal lehetővé tették az idei családtábor.

MEGVALÓSULT MAGYARORSZÁG
KORMÁNYÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL

2025.

A Remény évében megtapasztaltuk: Isten szeretete összeköt minket, és ha egy szívvel, egy lélekkel fordulunk felé, akkor a legkülönbözőbb élethelyzetekben élő emberek is egyetlen nagy családdá válnak. Ez a családtábor ennek az élő bizonyítéka volt – és már most várjuk a jövő évi találkozást!

A táborozók tollából

